

Jag som blev beviljad stipendiet heter Jenny Granlund. Jag arbetar som arbetsterapeut på Kullbergsska sjukhuset i Katrineholm i team tillsammans med Helena Ekman och Isabella Karlsson. Vi använde stipendiepengarna till att betala hotell och konferensen på reumadagarna.

Vi deltog framförallt i vårdvetenskapliga och medicinska programmen. Flera intressanta ämnen togs upp men vi väljer att lyfta de som vi tyckte var mest intressant nedan.

Josefin Wångdahl höll ett världssymposium om hälsoliteracitet där hon presentera fakta om patientens förmåga att ta till sig information om sin hälsa och sjukdom. Att få tag på information, värdera informationen och använda informationen är funktioner som krävs av patienten för att informationen ska kunna hjälpa patienten.

Det handlar inte bara om att information ska finnas utan även om hur vi ser till att patienten förstår den information vi ger. Vi kände oss träffade och kommer att påbörja ett arbete med att se över hur vi ger information till patienterna på vår mottagning.

Nina Brodins föreläsning om reumarehabilitering och dess utmaningar i framtiden var väldigt intressant. Hon pratade bl.a. om att vi inom vården tenderar att sätta mål som ska kunna nås inom vårdens tidsplan och tidsrymd istället för patientens. Vi behöver bli bättre på att samarbeta över vårdgränserna för att ge patienten ett hållbart liv. Vi behöver se till att rusta patienten för att göra sin träning och inte träna här och nu. Vi som vårdgivare ska ge patienten stöd till att göra rehabilitering istället för att ge patienten rehabilitering.

Ninas föreläsning gav oss ännu mer bränsle i vårt arbete med att ställa om våra specialistmottagning mot den nära vården. Vi måste sluta se vårt team som centralt för patienten och istället se oss som en resurs som bidrar till patientens rehabilitering. Det är patienten som är i centrum och vi är bara en av alla medskapare i rehabiliteringen. Vi behöver byta vårt språk i vardagen på mottagningen och sluta säga att vi ger patienten rehabilitering.

Det börjar bli dags för oss som team att sätta våra mål för 2024. Det vi tar med oss från reumadagarna in i vår kliniska vardag ska vi baka in i vår mottagnings målarbete för att säkerställa att det här inte bara var dagar som inspirerade oss utan dagar som verkligen förändrar vår mottagnings arbetssätt. Ett mål för 2024 blir att se över våra former för gruppbehandling. Vi kommer att arbeta med grupper utifrån patienternas behov istället för patienternas diagnoser. Här har båda de föreläsningar som vi berättat om bidragit till vår övertygelse om att vi ska ge stöd och information på ett sätt som gör att patienten skapar sin rehabilitering och vi ska bidra med det stöd patienten behöver för att leva hela livet. I det här målarbetet ingår även delmål där vi ser över hur vi kommunicerar med patienterna på mottagningen. Det teambesök vi tidigare haft med alla pateinter som får en nydiagnos behöver få en ny inriktning där vi pratar med patienten om oss vårdgivare som en resurs i rehabiliteringen och inte som att det är vi som ger rehabilitering.

Det var jätteroligt att få möjlighet att åka som team och kunna lägga hela dagarna och kvällarna på att diskutera vårt intresseområde. Vi kom hem med ny energi och kommer att ta med oss många delar som vi kommer att utveckla på vår mottagning. Ett stort tack från oss för att ni gav oss den här möjligheten

